

Arrest

nr. 117 031 van 16 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 22 mei 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 augustus 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt :

**“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN
MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 21/03/2012 werd ingediend door: Naam: T. B., M. Nationaliteit: Spanje ; Geboortedatum: (...) , Geboorteplaats: (...), Identificatienummer in het Rijksregister : (...) , Verblijvende te (...)

om de volgende reden geweigerd :¹

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Meneer diende op 21/03/2012 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als werknemer/werkzoekende. Hij legde ter staving van zijn aanvraag tot inschrijving een gelegenheidsformulier voor tewerkstelling in de tuinbouwsector voor, loonfiches voor de gewerkte dagen en een inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij de VDAB sinds 23/03/2012.

Gelet op het feit dat meneer geen actuele bewijzen als werknemer meer had kunnen voorleggen en ook onvoldoende bewijzen als werkzoekende had aangebracht, werd door de gemachtigde van de de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie op 03/08/2012 besloten tot het nemen van een weigeringsbeslissing zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze bijlage 20 zonder bevel kon pas op 17/10/2012 aan betrokkene worden betekend.

Aansluitend legde hij nog een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur (16/07/2012-30/09/2012), loonfiches van de maanden juni-september 2012, een geschreven verklaring van zijn ex-werkgever, een nieuwe inschrijving bij de VDAB als werkzoekende sinds 01/10/2012 en enkele jobaanbiedingen van de VDAB voor.

Betrokkene kan alvast de inschrijving niet bekomen als werknemer bij gebrek aan huidige tewerkstelling. Uit recent nazicht van de RSZ-databank (DOLSYS) blijkt dat betrokkene overeenkomstig het voorgelegde arbeidscontract en loonfiches in dienst is geweest tot 30/09/2012. Sindsdien heeft hij niet meer de kans gekregen om ook nog maar één dag te werken. Hij dient thans dus als werkzoekende te worden beschouwd.

Ook als werkzoekende voldoet betrokkene niet aan de verblijfsvoorwaarden zoals opgenomen in art.50, §2, 3° van het KB van 08.10.1981. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat betrokkene is ingeschreven bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling (VDAB), maar hij kan niet op voldoende wijzen aantonen dat hij een reële kans op tewerkstelling maakt. Meneer is tot op heden steeds tewerkgesteld geweest in het stelsel van de seizoensarbeid. Seizoenarbeid is een speciale regeling waarin tijdelijke arbeiders kunnen tewerkgesteld worden in piekperiodes. Deze vorm van arbeid vergt weinig inwerktijd en specifieke vaardigheden. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij ook buiten deze piekperiodes een reële kans zou maken op tewerkstelling. Sinds 30/09/2012 is hij niet meer tewerkgesteld. De langdurige inactiviteit van betrokkene doet niet meteen het beste vermoeden omtrent zijn kansen om in de nabije toekomst te worden aangesteld. Hij legt weliswaar een geschreven verklaring van zijn ex-werkgever voor die stelt dat hij vanaf maart 2013 opnieuw bij hem zou mogen komen werken, maar uit controle van zijn arbeidsprestaties in de RSZ-databank, blijkt betrokkene ondanks dat voornemen van de werkgever niet opnieuw in dienst genomen. Nergens uit het dossier blijkt welke stappen betrokkene verder heeft ondernomen om werk te zoeken. Hij verwijst wel naar enkele jobaanbiedingen doorgestuurd door de VDAB, maar levert geen bewijs dat hij ook effectief heeft gesolliciteerd naar deze jobs. In het dossier ontbreekt verder elke mogelijke informatie omtrent eventuele diploma's of vaardigheden of andere bewijzen die zijn reële kans op tewerkstelling kunnen staven. Derhalve heeft hij onvoldoende bewijs geleverd van zijn reële kans op tewerkstelling en kan het verblijf als werkzoekende niet worden toegestaan.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. »

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 40, §4 en 42, §1 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 50 en 51, §2 van het Vreemdelingenbesluit, van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

3.1.1. In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat hij reeds 10 dagen na het verzoek om inschrijving op 21 maart 2012 aan het werk was en dit is gebleven tot 30 september 2012. Op het moment dat de bijlage 20 zonder bevel werd uitgevaardigd –met name op 3 augustus 2012- was hij nog tewerkgesteld. De verwerende partij had dit eenvoudigweg kunnen controleren door een verzoek via de Kruispuntpank. Zij heeft dat toen niet gedaan maar wel aan verzoeker de mogelijkheid gegeven om met toepassing van artikel 51, §1 van het Vreemdelingenbesluit aanvullende bewijsstukken voor te leggen binnen de bijkomende termijn van 1 maand. Verzoeker heeft hieraan voldaan maar de bestreden beslissing werd pas genomen op 22 mei 2013, rijkelijk te laat. Zelfs indien een bijkomende termijn wordt gegeven, moet nog steeds de termijn van 5 of 6 maanden worden gerespecteerd. Dit volgt uit artikel 42, § 1 van de Vreemdelingenwet en artikel 51, §2, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit. Verzoeker verwijst ook naar de richtlijnen ter zake van de dienst Vreemdelingenzaken. Doordat geen beslissing werd genomen binnen de voorziene termijn moet de beslissing worden geacht positief te zijn geweest. De termijn tussen 16 november 2012 en 23 mei 2013 is hoe dan ook langer dan zes maanden, laat staan de termijn tussen de datum van aanvraag en de beslissing. Derhalve kon een beslissing tot weigering met bevel meer worden genomen.

3.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt in haar nota:

"In een eerste onderdeel bij zijn enig middel houdt verzoekende partij voor dat hem een verklaring van inschrijving dient te worden afgeleverd, nu de bestreden beslissing laattijdig zou zijn genomen. Verzoekende partij acht de aangevoerde bepalingen geschonden doordat er niet binnen de termijn van 6 maanden een beslissing werd genomen inzake zijn aanvraag van een verklaring tot inschrijving, en er hem derhalve een verblijfsrecht had moeten worden afgeleverd.

De verwerende partij laat gelden dat de beschouwingen van verzoekende partij juridische grondslag missen.

Artikel 51, §§1 en 2 van het Vreemdelingenbesluit luiden als volgt:

"§ 1. Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20. In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

Indien de burger van de Unie de vereiste documenten overlegt binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf onmiddellijk aan de burger van de Unie is toegekend conform §3.

§ 2. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, en mits de documenten bedoeld in artikel 50, § 2, werden overgelegd binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 af.

Indien de Minister of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie niet het verblijfsrecht toekent, weigert hij de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten. De burgemeester of zijn gemachtigde betekent beide beslissingen door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20."

Terwijl art. 42, § 1, 1e lid Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1• Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier. "

Artikel 51, § 1 Vreemdelingenbesluit bepaalt dat de gemeente een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel aflevert, indien niet alle bewijsdocumenten zijn overgemaakt. Tevens wordt alsdan aan de betrokkene een bijkomende termijn van één maand toegestaan om alsnog de vereiste documenten over te maken.

Wanneer nog steeds niet alle bewijsdocumenten zijn overgemaakt, neemt de gemeente een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Indien het verblijfsrecht wordt toegekend door de gemachtigde of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de 6 maanden (i.e. de termijn voorzien in art. 42 Vreemdelingenwet) wordt een verklaring van inschrijving afgeleverd aan de betrokken vreemdeling.

In casu werd door de gemachtigde op 03.08.2012 (betekend op 17.10.2012) toepassing gemaakt van het op dat ogenblik geldende artikel 51, § 2 Vreemdelingenbesluit (naar inhoud vergelijkbaar met het huidige art. 51, § 1 Vreemdelingenbesluit), met name werd vastgesteld dat niet alle vereiste documenten werden overgelegd, en werd aan verzoekende partij nog een termijn van één maand verleend.

Deze beslissing werd genomen 4 maand en 13 dagen na het indienen van de aanvraag, en derhalve binnen de termijn voorzien door art. 42 Vreemdelingenwet. Art. 51, § 2 Vreemdelingenbesluit, waarop verzoekende partij zich beroept, is derhalve met van toepassing, nu dit artikel uitdrukkelijk voorziet dat enkel wanneer geen enkele beslissing werd genomen een verklaring van inschrijving dient te worden afgegeven.

Aangezien verzoekende partij ingevolge de bijkomende termijn die hem werd toegestaan, alsnog de vereiste documenten heeft overgemaakt, werd het dossier door de gemeente overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. De verwerende partij herhaalt dat verzoekende partij niet kan voorhouden dat de gemachtigde een beslissing diende te nemen binnen de termijn van 6 maanden voorzien door art. 42 Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bevond zich immers niet in de situatie van art. 51. S 2 Vreemdelingenwet: "§ 2. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 af. ", nu immers reeds een beslissing werd genomen op 03.08.2012 (betekend op 17.10.2012).

Dit is ook logisch. De stelling van verzoekende partij als zou hem een verklaring van inschrijving moeten worden afgeleverd, gezien de bestreden beslissing meer dan 6 maanden na de aanvraag werd genomen is werkelijk onzinnig.

Inderdaad zal een dossier, wanneer het bij aanvang onvolledig is, in elk geval minstens vier maanden hangende blijven bij de gemeente (termijn van 3 maanden om stukken bij te brengen + bijkomende termijn van 1 maand vanaf betekening beslissing gemeente), vooraleer het wordt overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het is ten andere perfect mogelijk dat de behandeling van een aanvraag door de gemeente meer dan 6 maanden in beslag neemt, nu de gemeente nog tot 6 maanden na de indiening van de aanvraag kan vaststellen dat het dossier onvolledig is, waarna dan nog een maand wordt verleend aan de betrokkene (na betekening!).

Ook in casu was dit het geval. In de interpretatie van verzoekende partij zou zulke wetsconforme handeling impliceren dat de gemachtigde op dat ogenblik geconfronteerd wordt met een dossier waarin hij niet anders zou kunnen dan een verblijfsrecht af te leveren en het dossier van de betrokkene zelfs niet meer inhoudelijk zou kunnen gaan beoordelen.

Terwijl de gemachtigde uiteraard gehouden is een beslissing te nemen en hij in voormelde hypothese (in de interpretatie van verzoekende partij) in de onmogelijkheid zou zijn nog een beslissing te nemen.

Het bewerkstelligen van zulke onmogelijkheid kan duidelijk niet de bedoeling zijn van de wetgever. Zulke interpretatie kan niet worden verzoend met een coherente toepassing van artikel 51 van het K.B.

Een coherente en éénduidige toepassing van artikel 51 van het K.B. houdt daarentegen in dat e gemeente, indien hij na drie maanden + 1 maand vaststelt dat het dossier volledig is dit overmaakt aan de gemachtigde, waarna de gemachtigde niet meer aan enige termijn gebonden is om een beslissing te nemen.

Er anders over oordelen kan niet stroken met de inhoud van artikel 51 van het K.B. dd. 08 10.1981, nu elke andersluidende interpretatie de correcte en coherente toepassing van dit artikel onmogelijk zou maken.

De beschouwingen van verzoekende partij falen dan ook naar recht en vinden geen grondslag in artikel 51 van het K.B. dd. 08.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De bestreden beslissing werd tijdig genomen.”

3.1.3. Artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.”

Artikel 42, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.”

Artikel 51, §§ 1 en 2 van het Vreemdelingenbesluit, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, luiden als volgt :

“§ 1

Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

Indien de burger van de Unie de vereiste documenten overlegt binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf onmiddellijk aan de burger van de Unie is toegekend conform § 3.

§ 2

Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, en mits de documenten bedoeld in artikel 50, § 2, werden overgelegd binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 af.

Indien de Minister of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie niet het verblijfsrecht toekent, weigert hij de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten. De burgemeester of zijn gemachtigde betekent beide beslissingen door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.”

Zoals dat reeds in de bestreden beslissing werd uiteengezet, diende verzoeker op 21 maart 2012 een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving in als werknemer/werkzoekende.

Op 3 augustus 2012 werd in zijn hoofde een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Met deze beslissing werd aan verzoeker een bijkomende maand de tijd gegeven om alsnog de vereiste documenten over te maken. Aangezien deze beslissing pas op 17 oktober 2012 werd betekend, liep de termijn om aanvullende documenten over te maken tot 16 november 2012. Verzoeker maakte vervolgens een aantal documenten over, met name deze die in de bestreden beslissing werden opgesomd.

In de mate dat verzoeker stelt dat de verwerende partij zelf had kunnen controleren dat verzoeker nog aan het werk was op toen zij op 3 augustus 2012 de beslissing nam tot weigering van verblijf zonder een bevel om het grondgebied te verlaten, dient te worden vastgesteld dat deze eerste bijlage 20 een administratieve rechtshandeling is die door hem niet werd aangevochten en dus definitief in het rechtsverkeer is. De grieven die hij ertegen richt zijn dan ook niet ontvankelijk.

Voorts, waar hij stelt dat zelfs indien hem een bijkomende termijn van een maand werd gegeven, de beslissing moest worden genomen binnen de termijn van zes maanden zoals voorzien in artikel 42, §1 van de Vreemdelingenwet en zoals blijkt uit de omzendbrief van 23 augustus 2008, is de Raad van oordeel wat volgt:

De thans bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 51, § 2, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit. Het eerste lid van deze bepaling heeft betrekking op de hypothese dat of het verblijfsrecht wordt toegekend, of er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald in artikel 42 van de Vreemdelingenwet, waarop een verklaring van inschrijving wordt afgegeven. Deze hypothese doet zich thans niet voor. Immers, ten aanzien van verzoeker werd reeds op 3 augustus 2012 –deze werd betekend op 17 oktober 2012) een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker kan dan ook niet voorhouden dat, doordat de thans bestreden beslissing niet werd genomen binnen een termijn van zes maanden na het indienen van de aanvraag hem een verblijfsrecht moest worden toegekend. De verwerende partij kan verder worden bijgetreden waar zij stelt dat daar anders over oordelen een coherente toepassing van artikel 51 van het Vreemdelingenbesluit in de weg zou staan. Een aanvrager zou immers door het indienen van een onvolledig dossier en het uitlokken van een maand verlenging om bijkomende stukken in te dienen zelf de beslissingstermijn van de verwerende partij kunnen inkorten of zelfs volledig uithollen indien er zou worden van uitgegaan dat een verklaring van inschrijving in zulke gevallen zou moeten worden afgegeven (cfr. RvS 25 september 2013, nr. 220.740). De huidige casus is daarvan een perfecte illustratie. Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

3.2.1. In een tweede middelonderdeel betoogt verzoeker dat de verwerende partij de door hem voorgelegde stukken onzorgvuldig heeft geëvalueerd in het licht van de vraag of hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld. Het blijkt immers, zo stelt hij, dat hij ingeschreven was en bleef bij de VDAB, dat zijn ex-werkgever hem opnieuw wilde tewerkstellen vanaf maart 2013, dat het feit dat dit niet gebeurd is niet bewijst dat deze werkbelofte enkel opgesteld was *‘pour les besoins de la*

cause', dat hij een aantal jobaanbiedingen had bekomen en hierop telkens had gesolliciteerd en dat hij toch zes maanden in de tuinbouwsector had gewerkt, waar de wintermaanden altijd minder arbeidsintensief zijn. Het feit dat hij niet in staat was diploma's neer te leggen mocht de verwerende partij er niet van weerhouden de andere beoordelingselementen te beschouwen, zoals zijn genoten opleiding –meer bepaald zijn diploma bouwkunde- en zijn werkervaring in Spanje, zoals blijkt uit zijn CV. Verzoeker verwijst nog naar een arrest van de RvV dat naar zijn mening zijn standpunt bijtreedt. Verder stelt hij nog dat hij niet ten laste van het sociale bijstandsstelsel was omdat hij op grond van zijn tewerkstelling in Spanje en België kon genieten van een werkloosheidsuitkering die hoger ligt dan het bedrag dat in België wordt uitbetaald als leefloon of equivalent. Er is aldus te weinig rekening gehouden met de positieve beoordelingselementen.

3.2.2. In de nota citeert de verwerende partij de motieven van de bestreden beslissing en stelt zij vervolgens :

“Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van de verzoekende partij aar concrete situatie heeft geoordeeld dat een beslissing, houdende de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) diende te worden betekend.

Terwijl verzoekende partij niet dienstig kan verwijzen naar 'de andere beoordelingselementen', ter ondersteuning waarvan hij verwijst naar een door hem behaald diploma bouwkunde en zijn werkervaring in Spanje, welke beiden zouden moeten blijken uit zijn Curriculum Vitae.

Verweerder laat echter gelden dat het Curriculum Vitae waarnaar verzoekende partij in dit verband verwijst zich met in het administratief dossier bevindt, en verzoekende partij hiernaar pas voor het eerst verwijst in zijn inleidend verzoekschrift m het kader van onderhavige procedure.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie kan enkel rekening houden met de gegevens die hem ter kennis waren op e ogenblik van de beslissing.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft op basis van de door verzoekende partij daadwerkelijk voorgelegde stukken geheel terecht geoordeeld dat verzoekende partij niet kan beschouwd worden als werknemer bij gebreke aan huidige tewerkstelling, terwijl verzoekende partij ook niet kan worden beschouwd als werkzoekende gelet op het feit dat hij geen afdoende bewijzen heeft aangedragen dat hij een reële kans op tewerkstelling maakt.

Op basis van de zeer uitvoerige motieven van de bestreden beslissing, kan verzoekende partij niet in ernst voorhouden dat het onderzoek onzorgvuldig zou zijn gevoerd.”

3.2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Zoals dat reeds in de bestreden beslissing werd gesteld, toont het loutere feit dat verzoeker is ingeschreven bij de VDAB op zich geen reële kans op tewerkstelling aan. De verklaring van zijn ex-werkgever doet dat evenmin, nu verzoeker niet betwist dat hij niet opnieuw door hem werd tewerkgesteld tijdens de daarin gestelde periode. Wat betreft de jobaanbiedingen betoogt verzoeker dan wel dat hij hierop had gesolliciteerd, maar dit blijkt geenszins uit de stukken van het administratief dossier, zodat de verwerende partij moet worden gevolgd waar zij in de bestreden beslissing stelt dat er geen bewijs wordt geleverd dat hij ook effectief heeft gesolliciteerd. Verder dient erop te worden gewezen dat uit de bestreden beslissing blijkt dat in het dossier elke informatie ontbreekt omtrent eventuele diploma's, vaardigheden of andere elementen die verzoekers reële kans op tewerkstellingen zouden kunnen staven. Verzoeker verwijst dan wel naar zijn opleiding bouwkunde en zijn werkervaring in Spanje, zoals die moeten blijken uit zijn CV en betwist de stelling van de verwerende partij dat hij zijn CV nooit heeft neergelegd, maar hij toont geenszins aan dat, in weerwil van wat het administratief dossier leert, hij zijn CV daadwerkelijk zou hebben neergelegd. Samengevat moet dan ook worden gesteld dat de verwerende partij niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die haar door verzoeker nooit werden meegedeeld. Hij kan deze elementen –meer bepaald zijn cv, zijn model van sollicitatiebrieven en de mails met betrekking tot zijn sollicitaties- niet voor de

eerste keer inroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Met de loutere bewering dat de verwerende partij voldoende materiaal in handen had om een positieve beslissing te nemen toont verzoeker nog niet aan dat in het licht van hetgeen voorlag, ter zake een kennelijk onredelijke beslissing werd genomen of een beslissing in strijd met de gegevens van het dossier.

3.3.1. Verzoeker doet in een derde middelonderdeel nog gelden dat zelfs zo hij niet kan worden beschouwd als een werkzoekende, hij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt *“om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk (...)”*. Hij heeft namelijk recht op werkloosheidsuitkeringen in België op grond van zijn lange tewerkstelling in Spanje, zodat hij op geen enkel moment ten laste was van het sociale bijstandstelsel. Verder geeft hij een kort theoretisch betoog over het begrip *“toereikende bestaansmiddelen”* in het licht van de Europese regelgeving.

3.3.2. De Raad kan ter zake volstaan met de vaststelling dat de attesten die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt niet eerder werden voorgelegd aan de verwerende partij, zodat kan worden verwezen naar hetgeen *in fine* van punt 3.2.3 werd gesteld. Verzoeker betwist dan wel de stelling van de verwerende partij in de nota dat de stukken betreffende de werkloosheidsuitkering niet eerder werden voorgelegd, maar gelet op het ontbreken ervan in het administratief dossier kwam het hem toe om alsnog het bewijs te leveren van neerlegging, hetgeen hij niet heeft gedaan. Zijn standpunt dat de verwerende partij met een paar *“drukken op de knop”* informatie had kunnen opvragen desbetreffend, doet niets af aan het feit dat van hem, als aanvrager, de nodige zorgvuldigheid wordt verwacht in het bijbrengen van stukken die zijn aanvraag kunnen rechtvaardigen. Verzoeker is dienaangaande in gebreke gebleven, hetgeen bezwaarlijk aan de verwerende partij kan worden verweten.

3.4. Uit hetgeen voorafgaat dat de verwerende partij, na onderzoek van de haar voorgelegde gegevens, genoegzaam kon komen tot de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS